

Tämä sivu on konekäännetty [Linkki]. Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [Linkki].

Päätös asiassa 940/2011/JF - Tukikelpoisten kustannusten korvaaminen komission avustuksen saajille

Päätös

Kanteluasia 940/2011/JF - Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 22/06/2011 - Päätökset, pvm 30/09/2013 - Toimielin, jota kantelu koskee Euroopan komissio (Tutkimusta ei syytä jatkaa)

|

Kantelija koordinoi yritysten yhteenliittymää, jolle myönnettiin komission avustus erään toimen toteuttamiseen ympäristöystävällisen rakentamisen alalla. Toimen toteuttamisen aikana yhteenliittymä pyysi eri raportointikausilla syntyneiden tukikelpoisten kustannusten korvaamista komission allekirjoittaman sopimuksen mukaisesti. Komissio suostui kuitenkin maksamaan vain 45,75 % kyseisistä kustannuksista. Kantelija katsoi, että komissio oli rajoittanut maksamansa korvauksen väärin perustein edellä mainittuun korvausasteeseen, joten se kanteli asiasta Euroopan oikeusasiamiehelle.

Oikeusasiamies totesi, että sopimuksen mukaan 45,75 % korvausastetta sovellettiin koko unionin rahoitusosuuteen kyseisessä toimessa. Sopimuksessa ei mainittu mitään välimaksujen korvausasteesta. Lisäksi ennen kuin yhteenliittymä haki ensimmäisellä raportointikaudella syntyneiden kustannusten korvaamista, komission virkamies oli ilmoittanut sille, että välimaksuja voitaisiin suorittaa eri korvausasteen mukaisesti. Oikeusasiamies ehdotti näin ollen komissiolle sovintoratkaisua ja kehotti komissiota (i) selittämään asianmukaisesti, miksi se sovelsi edellä mainittua korvausastetta yhteenliittymälle suoritettavassa välimaksussa, ja (ii) varmistamaan, että se maksaisi yhteenliittymälle loput sille kuuluvasta avustuksesta sopimuksen mukaisesti sen jälkeen, kun toimi oli päättynyt.

Komissio väitti soveltaneensa järjestelmällisesti 45,75 % korvausastetta välimaksuihin varmistaakseen EU:n talousarviomäärärahojen moitteettoman varainhoidon ja välttääkseen monimutkaiset takaisinperintämenettelyt. Oikeusasiamies ei ollut tyytyväinen vastaukseen. Hän toi esille muun muassa, että komissio olisi voinut laatia ohjeet, joiden avulla yhteenliittymä olisi voinut tulkita sopimusta oikein kyseiseltä osin. Koska kaikkiin avustussopimuksiin sisältyy nyt

hyvin selkeä määräys, jonka mukaan välimaksuina maksettavat korvaukset suoritetaan kyseiseen toimeen liittyvää koko unionin rahoitusosuutta vastaavan korvausasteen mukaisesti, oikeusasiamies totesi, etteivät lisätutkimukset olleet tältä osin perusteltuja. Oikeusasiamies esitti myös lisähuomautuksen ja kehotti komissiota ilmoittamaan hänelle, miten komissio oli noudattanut lupastaan, jonka mukaan se maksaisi yhteenliittymälle kaikki jäljellä olevat määrät toimen päätyttyä.

Kantelun tausta

1. Kantelija on sellaisen yrityksen toimitusjohtaja, joka toimii koordinoijana konsortiossa, jäljempänä 'konsortio', joka koostuu useista julkisista virastoista sekä yksityisistä, pienistä ja keskiuurista yrityksistä, jäljempänä 'pk-yritykset', joiden kotipaikka on Ranskassa, Saksassa, Norjassa, Puolassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jäljempänä 'edunsaajat'.
2. Kantelija otti 20. lokakuuta 2008 sähköpostitse yhteyttä Euroopan komission yritys- ja teollisuustoiminnan pääosastoon, jäljempänä 'komissio', esittääkseen kysymyksen, joka koskee ehdotuspyyntöä Europe INNOVA-EN-CIP-09-C-N01S00 " *Eurooppalainen foorumi valtioiden rajat ylittävälle klusteriyhteistyölle, osaamisintensiivisille palveluille, ekoinnovoinnille ja innovaatiotuen uusien välineiden ja palvelukonseptien edistämiseksi*" (jäljempänä 'ehdotuspyyntö'). Kantelija halusi tietää, voisiko hänen sähköpostiinsa liitetty otosbudjetti olla yhteensopiva EY:n 65 prosenttien rahoitusosuuden kanssa. => kukin kumppani ei saa EY:n rahoitusosuutta 65 prosenttia, vaan kokonaistalousarviota .
3. Komission virkamies, jäljempänä 'virallinen M', vastasi 29.10.2008 muun muassa, että
"[t] kumppanit voivat saada eri prosenttiosuuden rahoitusosuudesta: yksilöprosentti voi olla joko korkeampi tai pienempi kuin 65 %. Ainoa sääntö on: hankkeen kokonaisrahoitusosuus ei saa ylittää 65:tä prosenttia."
4. Komissio käynnisti ehdotuspyynnön 12. marraskuuta 2008. Kantelijan johtama konsortio oli yksi korkeimmista hakijoista, ja sille myönnettiin avustus.
5. Kantelija allekirjoitti konsortion puolesta 3 päivänä marraskuuta 2009 komission kanssa avustussopimuksen, joka koskee usean tuensaajan kanssa toteutettavaa toimea, jäljempänä 'sopimus', toteuttaakseen toimen, jonka otsikko on " *Rakennusalan viherryttäminen – Kohti lisäarvoa tuottavaa palveluteollisuutta*", jäljempänä 'toimi'. Sopimus tuli voimaan 1. syyskuuta 2009, ja sen oli tarkoitus kestää 31 päivään elokuuta 2012.
6. Kantelija otti 17 päivänä maaliskuuta 2010 yhteyttä viralliseen M:hen sähköpostitse. Kantelija korosti, että EU:n rahoitusosuudeksi toimelle oli vahvistettu *45 prosenttia* . Hän huomautti, että konsortio sovelsi erilaisia korvausosuuksia toimen eri toimintoihin ja edunsaajiin. Tältä osin kantelija viittasi sähköpostiinsa liitettyihin kahteen taulukkoon, joista toinen koskee henkilöstökustannuksia ja toinen "seteliä" . Hän korosti, että konsortio vaati ainoastaan

henkilöstö- ja matkakuluja. Kantelija pyysi virallista M:tä selittämään, miten konsortion olisi täytettävä EU:n rahoitusosuutta koskeva rahoitusraportti, koska ensimmäisessä taulukossa luetellut prosenttiosuudet olivat korkeammat kuin EU:n rahoitusosuus 45 prosenttia.

7. Virkamies M vastasi 19.3.2010, että hän oli keskustellut asiasta toisen komission virkamiehen (jäljempänä virallinen Z) kanssa ja että

"vaikeaa, että avustussopimuksen II.18 artiklassa puhutaan viimeisestä maksusta, jotta voidaan nähdä, kuinka paljon EY on tähän mennessä maksanut takaisin, ja tehdä lopullinen laskelma ja korvaus EY:n yhteisrahoitusosuuden noudattamiseksi. Tämä tarkoittaa, että ennen kuin se voidaan maksaa enemmän tai vähemmän kuin tämä prosentti. Tämä tarkoittaa, että esitämme korvaukseksi 75 % ja 90 % sopimuksen yhteisrahoituslomakkeiden perusteella. Näin ollen on mahdollista saada korkeampia prosenttiosuuksia nyt ja tulevaisuudessa: viimeinen maksu on tilaisuus tehdä keskiarvo: avustussopimuksessa määrätään jopa, että jos maksetut määrät ovat suurempia, Euroopan komissio pyytää vain takaisinmaksua. Tämä koskee kaikkia hankkeita.

8. Kantelija toimitti komissiolle 7 päivänä huhtikuuta 2010 konsortion kertomuksen kanteen ensimmäisestä vaiheesta. Tukikelpoiset kustannukset olivat 240 762.18 euroa. Kantelija pyysi maksamaan 208 052.93 euroa eli 86,41 prosenttia edellä mainituista kustannuksista.

9. Virallinen Z pyysi 19 päivänä toukokuuta 2010 kantelijaa toimittamaan lisätietoja kyseisistä kustannuksista ja korosti, että

"edunsaajat ylittivät huomattavasti EY:n rahoitusosuutta koskevat pyyntönsä: 75–90 %. Hankkeen EY:n rahoitusosuudeksi on sovittu 45,75 prosenttia konsortion tukikelpoisista kustannuksista. Konsortion tehtävänä on jakaa välimaksut suhteessa siihen, mitä on päätetty ja otettu huomioon [sopimuksen] liitteessä II."

10. Tämän jälkeen virallinen M muistutti kantelijalle lähetetyllä sähköpostilla virallista Z:tä siitä, että

"[h]d suostui soveltamaan avustussopimuksen määräystä, jossa todetaan, että kaikki yhteisrahoitusosuuden noudattamista koskevat laskelmat voidaan tehdä hankkeen päättyessä, mikä tarkoittaa, että korvauksia voidaan myöntää enemmän hetkinä ja vähemmän myöhemmin."

Virallinen M pyysi virallista Z:tä "[p] vahvistamaan, että tämä on edelleen voimassa".

11. Seuraavana päivänä Z vastasi kuulleensa komission rahoitusyksiköitä, jotka pitivät ainoana hyväksyttävänä yhdenvertaisen kohtelun, avoimuuden ja moitteettoman varainhoidon peruseriaatteiden valossa edellisessä sähköpostiviestissä esitettyä tulkintaa.

12. Kantelija toimitti 6 päivänä heinäkuuta 2010 uudelleen konsortion kertomuksen kanteen ensimmäisestä vaiheesta.

13. Kantelijalle 22 päivänä heinäkuuta 2010 lähetetyssä sähköpostiviestissä virallinen Z ilmaisi lisähuolia kustannuksista.

14. Seuraavana päivänä kantelija toimitti pyydetyt selitykset sähköpostitse.

15. Virkamies Z vastasi, ettei hänellä ollut muita kysymyksiä tilinpäätöksestä, joka koski toimen 1 raportointijaksoa. Hän selitti, että kun virkamies M palaa lomaltaan, hän pyytää häntä virallisesti hyväksymään edellä mainitut raportit ja maksamaan kantelijalle sen mukaisesti. Z korosti, että

”[t] hän pyysi EY:n rahoitusosuutta P1:lle, ja se rajoittuu yleissopimuksen 1.4 artiklan 3 kohdassa määriteltyyn määrään.

16. Virallinen M ilmoitti kantelijalle 4 päivänä elokuuta 2010 päivätyllä kirjeellä, että toimen ensimmäisen vaiheen tukikelpoiset kokonaiskustannukset olivat 240 761.92 euroa. Kantelija oli pyytänyt EU:n rahoitusta 208 052.92 euroa. Tämä määrä ylitti vertailuarvon 97 904.34 eurolla. Näin ollen komissio voi maksaa enintään 110 148.58 euroa toimen 1 jaksolle. Komissio maksaisi edellä mainitun summan kantelijalle, joka suorittaisi tarvittavat maksut tuensaaajille.

17. Kantelija lähetti 4 päivänä lokakuuta 2010 kirjeen komission asiaankuuluvalla yksikönpäällikölle. Hän selitti, että konsortioilla oli ongelmia, jotka johtuivat siitä, että komissio kieltäytyi hyväksymästä erilaisia yhteisrahoitusosuuksia eri edunsaajille. Hän korosti, että komissio oli aiemmin vahvistanut, että tämä on hyväksyttävää. Sopimuksen mukaan konsortio voi vaatia korvausta, joka on enintään 45,75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Tuensaaajat ymmärsivät, että tätä prosenttiosuutta sovelletaan toimen koko keston eikä kaikkiin sen raportointikausiin. Komissio tarkasteli kuitenkin kutakin raportointikautta/tilikautta erikseen, ja kun tuensaaajat saivat 45,75 prosenttia kaudelta 1, ne eivät voineet tehdä oikaisuja myöhemmillä raportointikausilla. Kantelija totesi lisäksi, että tietyt edunsaajat, eli julkiset laitokset, eivät voineet hyväksyä 45,75 prosentin EU-rahoitusta 100-prosenttisesti kansallisesti rahoitettuihin innovaatioaseteleihin. Muita edunsaajia eli yksityisiä asiantuntijaorganisaatioita olisi pitänyt osarahoittaa huomattavasti enemmän kuin 45,75 prosenttia. Yhteenvetona voidaan todeta, että soveltamalla 45,75 prosentin yhteisrahoitusosuutta kuhunkin tuensajaan kullakin rahoituskaudella komissio vaaransi toimen varainhoidon. Kantelija kysyi, saako konsortio vaatia kunkin yksittäisen tuensajaan osalta tosiasiallisia, erisuuruisia yhteisrahoitusosuuksia tietyssä ajanjaksona. Lisäksi hän pyysi, että konsortio saisi periä EU:n rahoitusosuudet sen jälkeen, kun toimen lopussa laskettu loppuerä on maksettu. Kantelijan mielestä tämä olisi täysin sopimuksen mukaista.

18. Kantelija keskusteli 12 päivänä lokakuuta 2010 edellä mainituista asioista virallisen Z:n kanssa puhelimitse.

19. Kantelija pyysi 20 päivänä lokakuuta 2010 virkamiehille M ja Z jäljennetyllä kirjeellä toimistoa vahvistamaan, että hänen käsityksensä hankkeen rahoitusnäkökohdista, jotka esitetään jäljempänä, oli oikea.

20. Kyseisessä kirjeessä kantelija viittasi ensinnäkin kirjeeseensä sisältyvään taulukkoon ja korosti, että kyseisessä taulukossa ilmoitetut määrät kunkin tuensaajan osalta poikkeavat sopimuksessa määrätystä EU:n kokonaisrahoitusosuudesta eli 45,75 prosentista. Konsortio laski toimintabudjetin eri kustannuksille maksettavien korvausten perusteella. Ehdotuspyynnön mukaan julkiset tuensaajat rahoittivat *innovaatioasetelit* kokonaisuudessaan omista talousarvioistaan. EU:n osuus oli siis 0 prosenttia. Toisaalta kaikki edunsaajat saivat henkilöstökustannusten osalta 10–100 prosentin EU-rahoitusosuuden tuensaajasta ja toiminnasta riippuen (esimerkiksi johdolle korvattiin 100 prosenttia). Kunkin tuensaaja ilmoitti tukikelpoiset kustannuksensa kultakin raportointikaudelta ja voi pyytää, että sen osalta sovelletaan tiettyä EU:n rahoitusosuutta edellä mainitun taulukon mukaisesti.

21. Toiseksi kantelija totesi, että komissio myönsi EU:n rahoituksen konsortion ilmoittamien ja komission kullekin raportointijaksolle hyväksymien yksittäisten kustannusten perusteella. Näin ollen se korvasi konsortiolle 45,75 prosenttia hyväksytyistä tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, kun se vaati kyseistä prosenttiosuutta vastaavaa tai sitä korkeampaa määrää. Jos konsortio pyysi vähennyksiä, komissio maksoi pyydetyn EU:n rahoituksen. Kantelija korosti tältä osin, että raportointijakson 1 osalta konsortio pyysi komissiolta 208 052.92 euron EU:n rahoitusosuutta, joka vastaa 86,41 prosenttia 240 761.92 euron tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Komissio maksoi 110 148.58 euroa eli 45,75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

22. Kolmanneksi kantelija viittasi sopimuksessa määriteltyihin ennakkomaksuihin. Hän korosti, että komissio maksoi automaattisesti ensimmäisen ennakkomaksun, joka oli 20 prosenttia tuesta sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen. Konsortio voi pyytää hankkeen aikana lisää ennakkomaksuja edellyttäen, että vähintään 70 prosenttia aiemmista ennakkomaksuista on käytetty loppuun. Jos konsortio pyytää lisää ennakkomaksuja, se voisi jakaa nämä maksut edunsaajille, joiden yksittäiset EU:n rahoitusosuudet olivat yli 45,75 prosenttia. Vastaanotettujen ennakkomaksujen kokonaismäärä oli tarkastettava kahdessa viimeisessä maksussa: ensimmäinen 50 prosenttia oli määrä vähentää viimeisestä välimaksusta raportointijakson 5 jälkeen, ja loput 50 prosenttia vähennettäisiin loppumaksusta.

23. Lopuksi kantelija viittasi vaadittujen kokonaiskustannusten ja EU:n maksaman kokonaisrahoituksen väliseen tasapainoon. Hän toivoi, että komissio vahvistaisi sen EU:n rahoituksen määrän, johon toimella oli oikeus viimeisen raportointijakson jälkeen. Tätä varten komissio i) tarkastelee konsortion ilmoittamien tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärää ja konsortion kyseiseen päivämäärään mennessä saaman EU:n rahoituksen kokonaismäärää; ja ii) verrataan näitä määriä sopimuksessa määrättyyn EU:n rahoitusosuuteen, joka on 45,75 prosenttia. Jos EU:n tähän mennessä maksama kokonaismäärä konsortiolle olisi pienempi kuin 45,75 prosenttia ilmoitetuista tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, EU maksaisi loppumaksun. Jos EU:n maksama kokonaismäärä konsortiolle on yli 45,75 prosenttia ilmoitetuista tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, EU perii loppumaksun takaisin. Tasapainottaminen toteutettaisiin sopimuksen määräysten mukaisesti.

24. Kantelija pyysi toimistoa vahvistamaan, että hän ymmärtää oikein edellä kuvatut asiaa koskevat säännöt, ja varmistamaan, että komissio vahvistaa lopullisen saldon tukikelpoisten

kokonaiskustannusten perusteella eikä ”*rangaista*” konsortiota siitä, että se on pyytänyt eri raportointikausina alle 45,75 prosentin EU:n rahoitusosuutta.

25. Toimisto vastasi 19 päivänä marraskuuta 2010 päivätyllä kirjeellä ja vahvisti, että i) EU:n enimmäisrahoitusosuus tuensaajaa kohti raportointikautta kohti rajoittui sopimuksen I.4 artiklan 3 kohdassa määrättyyn määrään; (II) kantelijan 20 päivänä lokakuuta 2010 päivätyn kirjeen sisältö kuvastaa asianmukaisesti komission henkilöstön kanssa käytyjä keskusteluja; ja iii) kuvattuja sääntöjä ja menettelyjä sovellettiin konsortion pyytämään maksuun.

26. Kantelija toimitti 14 päivänä joulukuuta 2010 kanteen toista vaihetta koskevan kertomuksen. Konsortio vaati 310 862.36 euron suuruisia kokonaiskustannuksia ja vaati 256 634.47 euron maksamista, mikä vastaa 82,56:ta prosenttia edellä mainituista kustannuksista.

27. Komissio ilmoitti helmikuussa 2011 kantelijalle, että pyydetty EU:n rahoitusosuus ylitti jälleen sovituksen korvausosuuden. Ehdotettu osuus vaihteli 73 prosentista 94,25 prosenttiin sen mukaan, aiheutuuko tuensaajalle kustannuksia.

28. Kantelija toimitti 14 päivänä huhtikuuta 2011 uudelleen raportin konsortiolle toimen toisen jakson aikana aiheutuneista kustannuksista.

29. Komissio ilmoitti 18 päivänä elokuuta 2011 kantelijalle maksavansa sille 128 061.68 euroa eli 45,75 prosenttia toimen toisen raportointijakson tukikelpoisista kustannuksista.

30. Tällä välin kantelija kääntyi 21. huhtikuuta 2011 Euroopan oikeusasiamiehen puoleen.

Tutkimuksen kohde

31. Kantelija väitti, että komissio ei noudattanut sopimusta.

32. Kantelija väitti, että komission olisi noudatettava sopimusta ja maksettava konsortiolle 354 539.18 euroa.

Tutkimus

33. Oikeusasiamies toimitti kantelun 22. kesäkuuta 2011 komission puheenjohtajalle lausuntoa varten.

34. Oikeusasiamies vastaanotti 28. marraskuuta 2011 komission lausunnon, jonka hän toimitti kantelijalle huomautuksia varten.

35. Oikeusasiamies vastaanotti kantelijan huomautukset 31. tammikuuta 2012.

36. Tutkittuaan huolellisesti komission lausuntoa oikeusasiamies ei ollut vakuuttunut siitä, että

komissio oli vastannut kanteluun asianmukaisesti. Tämän vuoksi hän ehdotti sovintoratkaisua riita-asiaan perussäännön 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

37. Oikeusasiamies vastaanotti 20. elokuuta 2012 komission lausunnon, jonka hän toimitti kantelijalle ja kehotti esittämään huomautuksia. Hän vastaanotti kantelijan huomautukset 1. lokakuuta, 14. ja 28. marraskuuta 2012 ja 7 päivänä elokuuta 2013.

Oikeusasiamiehen analyysi ja johtopäätökset

A. Sopimuksen noudattamatta jättämistä koskeva väite

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

38. Kantelija väitti lähinnä, että komissio oli virheellisesti soveltanut 45,75 prosentin enimmäiskorvausosuutta kunkin tuensaajan konsortiossa ilmoittamiin tukikelpoihin kustannuksiin kunkin toimen ja raportointikauden osalta toimen puitteissa. Kantelijan mukaan sopimuksessa määrätään ainoastaan komission enimmäisosuudesta toimen kokonaistalousarvioon. Komissio oli vahvistanut kantelijalle, että tuensaajat voivat vaatia suurempia korvauksia, kunhan toimen kokonaiskorvaus ei ylitä sovittua prosenttiosuutta. Tämän jälkeen kantelija esitti rahoituspyyntöjä kyseisen vahvistuksen mukaisesti.

39. Komissio on lausunnossaan hylännyt kantelun. Se korosti ensinnäkin, että sopimuksessa määrätään 45,75 prosentin kertakorvauksesta. Tätä osuutta sovellettiin toimen tukikelpoihin kustannuksiin kantelijan ilmoittaman ja komission hyväksymän mukaisesti. Kantelijan kanssa ei ollut sovittu muista maksuista.

40. Komissio väitti erityisesti, että 45,75 prosentin korvausprosenttia sovellettiin sopimuksen I.4.3 artiklan mukaisesti hyväksytyihin tukikelpoihin kustannuksiin. Tätä sovittua korvausosuutta sovelletaan kaikkiin kustannuksiin riippumatta kyseessä olevasta budjettikohdasta tai toiminnasta, avustuksen saajalle aiheutuneista kustannuksista ja/tai raportointijaksosta. Sopimuksessa tai sen liitteissä ei määrätä mistään muusta kuin 45,75 prosentin kokonaiskorvausosuudesta.

41. Komission mukaan se osallistui koko toimen rahoitukseen ja näin ollen kaikille tuensaajille, joita pidetään yhdessä, eli konsortiona. Tuensaajat voisivat sopia siitä, miten ne jakaisivat komission rahoitusosuuden niiden kesken sen mukaan, miten ne itse osallistuvat toimeen. Periaatteessa eri edunsaajiin olisi voitu soveltaa erilaisia korvausosuuksia. Konsortion ehdotuksessa, sellaisena kuin se on esitetty sopimuksen liitteissä I ja II, ei kuitenkaan määrätty tällaisista erilaisista korvausosuuksista. Sopimuksessa viitattiin 45,75 prosentin kokonaiskorvaukseen.

42. Tämän jälkeen komissio katsoi vahvistaneensa EU:n rahoitusosuudet kaudelle 1 ja 2

sopimuksen mukaisesti. Se oli toiminut asianmukaisesti rajoittamalla välimaksuja, kun maksupyyntö ylitti sopimuksen I.4.3 artiklassa määrätyn korvausosuuden. Komissio korosti hyväksyneensä konsortion kustannukset tukikelpoisiksi. Se oli todennut, että nämä kustannukset ovat sopimuksen ja sen liitteessä II olevan alustavan talousarvion mukaisia. Se katsoi myös, että kertomukset riittävät osoittamaan toimen toteuttamisen ja määrittämään tukikelpoiset kustannukset. Tämä johti välimaksujen vapauttamiseen sopimuksen mukaisesti. Lisäksi se hyväksyi edunsaajien toimittamissa yksittäisissä tilinpäätöksissä ilmoitetut kustannukset.

43. Komissio korosti, että se oli toistuvasti ilmoittanut kantelijalle, että sopimus ei tukenut korvausosuuden mahdollisia eroja. Se lisäsi, että siitä lähtien, kun ensimmäisen jakson kustannus selvitys ja myöhemmissä tiedonannoissa oli esitetty kustannuslaskelma, se oli selvästi ilmaissut näkemyksensä korvausprosentista, jota se soveltaisi tukikelpoisiin kustannuksiin. Tämän jälkeen se totesi, että oli jokseenkin yllättävää, että kantelija pyysi toista jaksoa koskevassa kustannusvaatimuksessaan jälleen prosenttiosuuksia, jotka olivat korkeampia kuin sopimuksessa vahvistettu 45,75 prosentin osuus.

44. Komissio myönsi kuitenkin antaneensa kantelijalle ” *eri mieltä* ” tietoja kerran toimen täytäntöönpanon aikana. Näiden tietojen *mukaan omista varoista voitiin vähentää erisuuruisia määriä, jotka kukin yksittäinen tuensaaja oli suostunut investoimaan toimeen.* ” Nämä tiedot, jotka annettiin kantelijan ja hankevastaavan välisessä epävirallisessa sähköpostivaihdossa 17.–19. maaliskuuta 2010, eli ennen kuin kantelija toimitti ajanjaksoa 1 koskevat raportit ja pyysivät maksua kyseiseltä ajanjaksolta, perustui kantelijan toimittamiin hajanaisiin tietoihin. Sitä ei ole noudatettu missään muussa komission tiedonannossa kantelijalle tai muille edunsaajille. Tätä tulkintaa ei myöskään sovellettu muihin saman ehdotuspyynnön perusteella myönnettyjen 20 avustuksen edunsaajiin.

45. Lopuksi komissio varmisti, että sen maksumenettelyissä noudatettaisiin täysin sopimusta. Se korosti, ettei se koskaan ilmoittanut kieltäytyvänsä vahvistamasta lopullista määrää toimen päättyessä ja/tai suorittamasta loppumaksua. Komissio lisäsi, että se tarkastelee konsortiolle koko toimen ajan aiheutuneita tukikelpoisia kokonaiskustannuksia sopimuksen mukaisesti konsortion toimen päättyessä esittämän loppumaksun maksamista koskevan pyynnön perusteella. Se määrittäisi EU:n rahoitusosuuden lopullisen määrän soveltamalla 45,75 prosentin yhteisrahoitusosuutta kaikkiin toimen aikana aiheutuneisiin tukikelpoisiin kustannuksiin. Jos nämä kustannukset eivät ole pienemmät kuin hankkeen talousarviossa arvioidut tukikelpoiset kustannukset, ja rajoittamatta avustuksen lopullisen määrän vahvistamista koskevien sopimuksen muiden asiaa koskevien määräysten soveltamista, loppumaksun suorittamista koskeva menettely voi johtaa siihen, että toimeen myönnettävän EU:n rahoitusosuuden enimmäismäärä maksetaan sopimuksen I.4.3 artiklan mukaisesti. Tällä maksumenettelyllä voidaan saavuttaa 45,75 prosentin kokonaisrahoitusosuus.

46. Kantelija väitti huomautuksissaan, että konsortion ehdotuksessa, sopimuksessa ja sopimuksen liitteissä sallittiin, että tuensaajiin voitiin soveltaa erilaisia korvausosuuksia. Tämä voidaan selvästi päätellä sopimuksen liitteessä II olevasta talousarviotaulukosta. Talousarviotaulukossa oleva ” *kustannusten yhtälö tuensaajaa kohden, oma rahoitusosuus ja*

EU:n rahoitusosuus tuensaajaa kohti” sallivat yksittäisten korvausosuuksien soveltamisen kuhunkin tuensaajaan. Lisäksi oli selvää, että kansalliset toimistot rahoittaisivat 100 prosenttia innovaatioasetelien kustannuksista. Näin ollen on virheellistä todeta, että sopimuksessa ei määrätty mistään muusta korvausasteesta kuin 45,75 prosentin korvausasteesta. Kantelija viittasi esimerkiksi sopimuksen liitteessä II määrättyyn hankkeen alustavaan talousarvioon. Arvioidun talousarvion mukaan yhden tuensaajan arvioidut tukikelpoiset kustannukset olivat 199 184.80 euroa ja EU:n rahoitusosuuden arvioitiin olevan 149 988.55 euroa. Tämä vastasi 75,3 prosentin korvausosuutta kyseiselle tuensaajalle.

47. Kantelijan mukaan sopimuksessa määrättiin vain 45,75 prosentin kokonaisrahoitusosuudesta koko toimelle. Se ei ilmoittanut, että kyseistä enimmäiskorvausta olisi sovellettu kuhunkin tuensaajaan, kuhunkin toimeen ja/tai raportointikauteen. Hän lisäsi, että kokonaiskorvauksen enimmäismäärää voidaan noudattaa täysimääräisesti myös silloin, kun sovelletaan erilaisia eli korkeampia ja/tai alhaisempia korvausosuuksia. Riskin lieventämiseksi sopimuksessa määrätään mahdollisuudesta periä takaisin liikaa maksetut määrät tai maksaa loppuerä toimen päättyessä. Komissio ei ottanut huomioon toimen luonnetta ja toimintaa, kun se päätti sopimuksen vastaisesti soveltaa yhtä ainoaa korvausprosenttia kullakin raportointijaksolla.

48. Kantelija korosti, että kieltäytyminen hyväksymästä erisuuruisia rahoitusosuuksia yksittäisille edunsaajille on aiheuttanut vakavia kassavirtaongelmia erityisesti konsortioon osallistuville voittoja tavoittelemattomille järjestöille ja pk-yrityksille. Jos komissio soveltaisi samaa korvausastetta toimen loppuun asti, konsortio voisi realistisesti odottaa, että kaikki jäljellä olevat varat maksettaisiin viimeistään vuoden 2013 alussa. Pelkästään jaksoon 2 liittyvä jäljellä oleva saldo oli kuitenkin 212 319.19 euroa. Kantelijan mukaan tämä uhkasi toimen täytäntöönpanoon osallistuvien edunsaajien selviytymistä. Jotkin pk-yritykset saattavat joutua ottamaan pankkilainoja palkkojen ja tavarantoimittajien maksamiseksi. Kantelija lisäsi, että tuensaajat jatkavat yksittäisten rahoitusosuuksiensa maksamista sopimuksen liitteen II mukaisesti. Lisäksi hän *totesi, että vaikka komissio rajoittaa sen maksamisen 45,75 prosenttiin, ”kumppanien on ilmoitettava kustannukset talousarviotaulukon mukaisesti”*.

49. Kantelija oli eri mieltä komission lausunnosta, jonka mukaan se oli toimittanut riittävät tiedot kirjallisesti. Hänen mukaansa ei *ollut saatavilla asianmukaisia kirjallisia asiakirjoja, ”jotka ohjaisivat osallistujia varainhoitoon ja auttaisivat vähentämään byrokratiaa”* sopimuksen täytäntöönpanossa. Luotettavia tarkastusohjeita ei myöskään ole, vaikka komissio pyytää edunsaajia toimittamaan tarkastuksia myös pienimpienkin määrien osalta.

50. Kantelija oli myös eri mieltä komission lausunnosta, jonka mukaan se oli ilmoittanut hänelle asianmukaisesti. Kantelija korosti jälleen, että hän oli saanut komission virkamiehiltä vahvistuksen siitä, että tuensaajaa kohti voitiin soveltaa erilaisia rahoitusosuuksia, kunhan EU:n kokonaisrahoitusosuus ei ylitä *65:tä prosenttia*. Sähköpostiviestin sisältö ei missään tapauksessa ole kumottu. Kantelijaa ei varmasti voitu pitää vastuussa siitä, että komissio ei toimittanut näitä tietoja muille mahdollisille hakijoille.

51. Lopuksi kantelija suhtautui myönteisesti komission vakuutteluihin siitä, että se maksaa

loppumaksun toimen päättyessä ja että se ottaa huomioon tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärän tätä saldoa laskettaessa.

Oikeusasiamiehen alustava arvio sovintoratkaisuehdotuksesta

52. Oikeusasiamies katsoo, että hankkeen *rahoitusta koskevilla sopimuksen määräyksillä tai välimaksuilla* ei voida asianmukaisesti *perustella* komission päätöstä soveltaa 45,75 prosentin osuutta kullekin raportointijaksolle hyväksyttyjen tukikelpoisten kustannusten korvaamiseen ja/tai kunkin konsortioon osallistuvan tuensaajan osalta.

53. Oikeusasiamies totesi, että sopimuksen I.4.3 artiklassa ei näytä olevan tällaisia perusteluja. Siinä todetaan vain, että ” *komission rahoitusosuus on enintään 1,777,916 euroa, mikä vastaa 45,75:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista – –* ” [2] .

54. Myöskään sopimuksen II.15 artiklan 2 kohta, joka koskee erityisesti ” *välimaksuja* ”, ei muodosta perustetta tällaisille perusteluille, koska siinä määrättyssä menettelyssä ei viitata sovellettavaan korvausosuuteen, mukaan lukien I.4.3 artiklassa mainittu korvausaste [3] .

55. Toisaalta II.16 artikla, jonka otsikko on ” *Tukikelpoiset kustannukset* ”, näyttää selvästi osoittavan, että jotta hankkeen kustannukset voidaan katsoa tukikelpoisiksi, niiden on muun muassa oltava ” *aiheutuneita I.2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun [A] toimen elinkaaren aikana* ” eli ” *36 kuukauden kuluessa 1 päivästä syyskuuta 2009* ” (kursivointi sopimuksessa). Oikeusasiamies katsoi, että tämä vaikuttaa vahvistavan käsitystä siitä, että sopimuksen I.4.3 artiklan mukainen korvausosuus koskee ainoastaan komission kokonaisuusosuutta toimen tukikelpoisista kustannuksista kokonaisuudessaan eli sen päättymisen jälkeen eikä kaikkiin tukikelpoihin kustannuksiin, jotka ovat aiheutuneet tietyllä raportointikaudella, kun toimi on käynnissä.

56. Kun otetaan huomioon sopimuksen vaikeneminen välimaksuihin sovellettavasta korvausasteesta, oli kohtuullista katsoa, että osapuolet yleensä sopivat sellaisten kysymysten tulkinnasta, joista ei nimenomaisesti määrätä sopimuksessa. Oikeusasiamies totesi tältä osin, että komissio, joka on juuri sopimuksen laatija, ei viitannut suuntaviivoihin, jotka olisivat voineet auttaa kantelijaa tulkitsemaan sopimusta.

57. Sen vuoksi oli tärkeää analysoida tietoja, jotka komissio toimitti kantelijalle vastauksena hänen perusteltuihin kysymyksiinsä sopimuksen tulkinnasta. Oikeusasiamies huomautti tältä osin, että kaikki tällaiset tiedot voidaan toimittaa ainoastaan ” *muodollisesti* ”. Komission virkamiehen sähköpostiviestit osoitettiin kantelijalle, joka oli ensin mahdollinen hakija ja myöhemmin menestynyt hakija. Oikeusasiamies ei näin ollen voinut ymmärtää, miksi komissio piti tällaisia sähköpostiviestejä ” *epävirallisina* ”. Hän korosti, että kansalaisille suunnattu ” *palvelukulttuuri* ” merkitsee sitä, että kaikkien toimielinten EU:n kansalaisille lähettämien viestien laatijoiden on otettava vastuu tällaisten viestien sisällöstä. Komission virkamiesten, jotka toimivat ilman valvontaa, pitäisi tuntea olevansa vastuussa siitä, mitä he sanovat yleisölle. Sen vuoksi niiden viestinnän on oltava täsmällistä ja täydellistä [4] .

58. Nyt käsiteltävässä asiassa virallisen M:n 29 päivänä lokakuuta 2008 ja 19 päivänä maaliskuuta 2010 päivätyt sähköpostiviestit olisivat voineet saada kantelijan uskomaan, että eri korvausasteita voitaisiin soveltaa. Näin ollen vaikutti järkevältä, että konsortio sisälsi 29.10.2008 annetun virallisen M:n myönteisen ehdotuksen yhteydessä antamien vakuuttelujen perusteella talousarvion, joka oli yhteensopiva näiden takeiden kanssa ja jonka komissio lopulta hyväksyi. Lisäksi oli kohtuullista olettaa, että jos konsortio olisi tiennyt, että komission virkamiehen toimittamat tiedot olivat virheellisiä, se olisi voinut ehdottaa eri talousarviota kuin se, jota se ehdotti (ja joka hyväksyttiin) tai että jotkin tuensajaajat eivät olisi edes halunneet osallistua konsortioon lainkaan.

59. Myöhemmin virallinen Z selvensi korvausastetta, jota komissio soveltaa kaikkiin konsortiolle suoritettaviin välimaksuihin. Virallinen Z selitti 19. ja 20. toukokuuta 2010 käydyssä kirjeenvaihdossa, että komission rahoituspalvelut katsoivat, että ainoa hyväksyttävä tulkinta, joka oli yhdenvertaisen kohtelun, avoimuuden ja moitteettoman varainhoidon peruseriaatteiden mukainen, oli seuraava:

"edunsaajat ylittävät huomattavasti EY:n rahoitusosuutta koskevat pyyntönsä: 75–90 %. On huomattava, että [A]-toimen EY:n rahoitusosuudeksi on sovittu 45,75 prosenttia konsortion tukikelpoisista kustannuksista. Konsortion tehtävänä on jakaa välimaksut suhteessa siihen, mitä on päätetty ja otettu huomioon liitteessä II. "

60. Oikeusasiamies totesi kuitenkin, että edellä esitetty sopimuksen tulkinta ei vaikuta riittävältä perusteeksi komission päätökselle rajoittaa konsortion tukikelpoisten kustannusten välimaksuihin sovellettava osuus 45,75 prosenttiin. Edellä esitetty tulkinta näyttää kohtuullisesti vahvistavan, että sopimuksessa määrättiin "EY:n rahoitusosuudeksi [A] säädöksessä... 45,75 prosenttia konsortion tukikelpoisista kustannuksista " ja että konsortiolla oli vapaus " jakaa välimaksut suhteellisesti " edunsaajien kesken. Näyttää siltä, että komission 19.11.2010 antamassa vastauksessa ilmaista 45,75 prosentin korvausastetta ei voida hyväksyä komission eri edunsaajille suorittamiin välimaksuihin. Komissio ei myöskään selittänyt, miten edellä esitetyllä tulkinnalla voitaisiin asianmukaisesti perustella päätelmä, jonka mukaan yhdenvertaisen kohtelun, avoimuuden ja/tai moitteettoman varainhoidon periaatteet edellyttävät 45,75 prosentin korvausosuuden soveltamista konsortion tukikelpoisten kustannusten välimaksuihin kullakin raportointikaudella.

61. Näin ollen komissio on yhtäältä antanut virheellisiä tietoja siitä, miten se on tulkinnut välimaksuja koskevia sopimuksen määräyksiä, ja toisaalta selventänyt tätä tulkintaa vakuuttamattomalla tavalla. Näin ollen komissio ei ole perustellut asianmukaisesti päätöstään soveltaa 45,75 prosentin korvausastetta konsortiolle suoritettuihin välimaksuihin sekä sopimuksen määräysten että yhdenvertaisen kohtelun, avoimuuden ja moitteettoman varainhoidon periaatteiden perusteella. Tämä olisi voinut olla hallinnollinen epäkohta. Oikeusasiamiehen ohjesäännössä määrätään, että " oikeusasiamies pyrkii mahdollisuuksien mukaan löytämään ratkaisun asianomaisen toimielimen tai elimen kanssa hallinnollisen epäkohdan poistamiseksi ja kantelun tyydyttämiseksi " [5] .

62. Oikeusasiamies totesi, että kantelija oli kaiken kaikkiaan tyytyväinen komission vakuutuksiin siitä, että se maksaa loppumaksun toimen päättyessä. Oikeusasiamies pani tässä yhteydessä merkille myös sopimuksen II.15 artiklan 3 kohdan, jonka otsikkona on ”Loppumaksu”, jonka mukaan loppumaksu, jota ei voida toistaa, suoritetaan toimen päättymisen jälkeen tuensaajille toimen toteuttamisesta aiheutuneiden todellisten kustannusten perusteella.

63. Oikeusasiamies esitti näin ollen komissiolle seuraavan sovintoratkaisuehdotuksen ohjesäännön 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti: komissio voisi i) selittää asianmukaisesti, miksi se katsoo, että 45,75 prosentin korvausprosenttia voidaan soveltaa välimaksuihin, ja ii) varmistaa, että heti kun sopimuksen määräykset sen sallivat, se maksaa loppumaksun mahdollisimman lyhyessä ajassa. Nopea maksaminen voisi auttaa välttämään joillekin konsortioon osallistuville edunsaajille aiheutuvaa haittaa, johon kantelija viittasi huomautuksissaan. Kantelijan mukaan 45,75 prosentin suuruiset peräkkäiset välimaksut ovat aiheuttaneet ja aiheuttaneet huomattavaa haittaa konsortioon osallistuville pienyrityksille.

Oikeusasiamiehelle hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen esitetyt perustelut

64. Vastauksessaan komissio myönsi, että sopimuksessa ei täsmennetä välimaksujen ehtoja, ja totesi tältä osin, että ”tätä epäselvyyttä voidaan pitää takautuvasti valitettavana ja se voi johtaa väärinkäsityksiin.” Se korosti, että kun otetaan huomioon tarve varmistaa EU:n talousarvion moitteeton varainhoito ja välttää tulevat monimutkaiset perintämenettelyt, se ”sovelsi yleensä sopimuksen I.4.3 artiklassa mainittua korvausosuutta välimaksuihin [6]. Vuoden 2011 jälkeen tehdyissä avustussopimuksissa tämä mainitaan nyt nimenomaisesti niiden I.5.2 artiklassa [7].

65. Lisäksi komissio ilmoitti arvioivansa uudelleen sääntöjään ja sisäisiä menettelyjään, jotta niistä tulisi mahdollisimman hyviä pk-yrityksille. Se tekee myös kaikkensa varmistaa, että vastaavia väärinkäsityksiä ei tapahdu tulevaisuudessa. Lisäksi se pyrkii keventämään pk-yritysten hallinnollista taakkaa ja helpottamaan pk-yrityksille suoritettavien maksujen sujuvuutta.

66. Lopuksi komissio selitti, että toimen oli määrä päättyä 31 päivänä elokuuta 2012. Konsortiolle oli sen jälkeen 45 päivää aikaa toimittaa viimeinen väliraporttinsa ja pyytää loppumaksua II.15 artiklan mukaisesti. Sopimuksen 2 ja II.15.3 kohta. Komissio ilmoitti valmistelevansa konsortiolle ohjeita, jotka se toimittaa sille kuukautta ennen kanteen päättymistä, jotta vaaditut asiakirjat voidaan toimittaa nopeasti. Se takasi, että se toimisi varmistaa, että loppumaksupyyntö käsitellään oikea-aikaisesti ja ilman tarpeettomia viivytyksiä sopimuksen mukaisesti.

67. Komission vastauksesta esittämissään huomautuksissa kantelija toisti kaiken kaikkiaan kantelunsa ja pyysi komissiota maksamaan konsortiolle 342 078.03 euroa, mikä vastaa maksamatta olevia määriä, koska komissio rajoitti välimaksut 45,75 prosentiksi. Edellä mainittujen määrien maksamatta jättäminen oikeaan aikaan oli jo aiheuttanut merkittäviä

kassavirtaongelmia useille konsortion kumppaneille.

68. Kantelija ilmoitti myös oikeusasiamiehelle, että sopimuksen voimassaoloa jatkettiin 31. joulukuuta 2012 saakka. Koska komissio ilmoitti tällä välin toimen lisätarkastuksesta ja sovelsi konsortion loppuraporttiin uusia raportointisääntöjä, kantelija odotti, että loppumaksu suoritetaan *realistisesti* vasta kesäkuussa 2013.

69. Lopuksi kantelija pani merkille komission sitoumuksen tarkistaa menettelyjään. Se totesi tältä osin, että konsortiolla on laaja kokemus eurooppalaisten hankkeiden työstä ja että sen kumppanit eivät ole koskaan kohdanneet samanlaisia vaikeuksia kuin ne, joita hankkeeseen liittyy. Kantelija katsoi, että komissio teki *tapauskohtaisia* päätöksiä, mukautti sääntöjä takautuvasti ja esitti ristiriitaisia tulkintoja sovellettavista säännöistä. Lisäksi se lisäsi toimeen liittyvien tarkastusten määrää ja teki jokaisesta kertomuksesta asiakirjatarkastuksen yhdelle konsortion kumppanille. Sen lisäksi, että komissio pyysi konsortiota täyttämään loppuraporttiinsa liittyvän uuden yksityiskohtaisemman kustannusselvityksen mallin, se pyysi sitä myös mukauttamaan aiempia kustannusselvityksiään uuteen malliin takautuvasti. Kantelija totesi, että sekä pk-yritykset että konsortion julkiset virastot ovat ilmaisseet huolensa komission byrokraatiasta ja epäilyistä niiden osalta.

70. Kirjeenvaihdossa kantelija ilmoitti oikeusasiamiehelle 13. marraskuuta 2012 päivätystä konsortion komissiolle osoittamasta 342 078.03 euron maksupyyntöstä ja komission vastauksesta, jonka mukaan se oli suostunut sopimuksen voimassaolon jatkamiseen ja odotti konsortion toimittavan loppuraporttinsa ja rahoitusasiakirjonsa. Komissio vakuutti konsortiolle, että se käsittelee loppumaksun asianmukaista huolellisuutta noudattaen. Kantelija ilmoitti 1. elokuuta 2013 päivätyissä viimeisimmissä huomautuksissaan oikeusasiamiehelle, että toiminta oli päättynyt 31. joulukuuta 2012 ja että huolimatta siitä, että konsortio oli täyttänyt kaikki muut pyyntönsä ja asiakirjatarkastuksensa, komissio ei ollut vielä maksanut loppumaksua. Hän piti tätä komission sitoumusten ja oikeusasiamiehen havaintojen vastaisena.

Oikeusasiamiehen arvio hänen sovintoratkaisuehdotuksensa jälkeen

71. Oikeusasiamiehen ehdotukseen sovintoratkaisusta liittyi kaksi näkökohtaa. Yhtäältä oikeusasiamies kehotti komissiota selittämään asianmukaisesti, miksi se katsoi, että 45,75 prosentin korvausprosenttia voitiin soveltaa välimaksuihin. Toisaalta hän kehotti komissiota varmistamaan, että heti, kun sopimuksen määräykset sen sallivat, se maksaa loppumaksun mahdollisimman lyhyessä ajassa. Oikeusasiamies analysoi komission vastaukset kaikkiin edellä mainittuihin ehdotuksiin sekä kantelijan huomautukset näistä vastauksista jäljempänä.

Komission selitykset, jotka koskevat 45,75 prosentin osuuden soveltamista välimaksuihin

72. Komissio selitti käytäntöään soveltaa 45,75 prosentin kokonaisrahoitusosuutta

välimaksuihin viittaamalla siihen, että ” hänen on varmistettava EU:n talousarvion moitteeton varainhoito ja rajoitettava myöhemmät monimutkaiset ja epävarmat takaisinperinnät ”. Se lisäsi, että ” hänen vakiolähestymistapaansa on noudatettu järjestelmällisesti”.

73. Oikeusasiamies ymmärtää komission tarkoittavan seuraavaa: ”välimaksuihin sovelletaan aina kokonaisrahoitusosuutta. Jos maksamme enemmän, joudumme ehkä myöhemmin pyytämään urakoitsijaa maksamaan takaisin. Se olisi hankalaa urakoitsijalle ja meille. Emme ehkä saa rahoja takaisin. Siinä tapauksessa EU:n talousarvio kärsisi.” Koska tämä tulkinta on oikea, oikeusasiamies pitää sitä järkevänä. Olisi kuitenkin ollut parempi, jos komissio olisi itse voinut ilmaista merkityksensä yksinkertaisemmalla kielellä.

74. Toiseksi oikeusasiamies korostaa, että kuten komissio on itse myöntänyt, sopimuksessa ei annettu selkeää ja yksiselitteistä oikeusperustaa edellä mainitun prosenttiosuuden soveltamiselle välimaksuihin. Jos perustana olisi ollut komission velvollisuus moitteettomaan varainhoitoon, olisi ollut hyvän hallinnon periaatteiden mukaista, että komissio olisi antanut suuntaviivat. Koska tällaisia ohjeita ei ole, oikeusasiamies epäilee, onko täysin asianmukaista, että komissio ”noudatti *järjestelmällisesti* ” tätä käytäntöä.

75. Kolmanneksi oikeusasiamies muistuttaa, että i) yksi komission virkamiehistä toimitti kantelijalle tietoja, joiden perusteella hän saattoi kohtuudella uskoa, että välimaksuihin voitaisiin soveltaa korkeampia korvausosuuksia; ja ii) konsortio esitti näiden tietojen kanssa yhteensopivan talousarvioesityksen, jonka komissio lopulta hyväksyi, ja vahvisti siten tämän näkemyksen. Komission virkamiehen tulkinta (jota myös toinen komission virkamies vahvisti) osoittaa näin ollen selvästi, että jopa komission asiasta vastaavat yksiköt olivat vakuuttuneita siitä, että välimaksut voitiin korvata korkeammalla summalla kuin mitä sovelletaan kanteen kokonaiskorvaukseen. Tämä näyttäisi olevan ristiriidassa komission kannan kanssa, jonka mukaan komissio ”sovelsi *järjestelmällisesti* ” kokonaiskorvausastetta välimaksuihin.

76. Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että komissio ei ole asianmukaisesti selittänyt oikeusasiamiehen tutkimuksen aikana, miksi se sovelsi 45,75 prosentin kokonaiskorvausosuutta välimaksuihin, jotka se suoritti konsortiolle sopimuksen nojalla. Muuttamalla avustussopimustensa mallia ja selventämällä, miten välimaksut suoritetaan, komissio myönsi kuitenkin, että sen aiempi käytäntö oli epävarma ja että sen tueksi tarvittiin selkeitä sääntöjä. Kaikkiin avustussopimuksiin sisältyy nyt seuraava määräys:”[t] välimaksun määrä määritetään tosiasiallisesti aiheutuneiden tukikelpoisten kustannusten perusteella, sellaisina kuin ne on esitetty väliselvityksessä ja jotka komissio on vahvistanut ja joihin sovelletaan I.4 artiklan 3 kohdassa määriteltyä unionin avustuksen prosenttiosuutta.”

77. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies katsoo, että komissio on jo ottanut opikseen käsiteltävästä tapauksesta ja ettei oikeusasiamiehen lisätoimia tarvita.

Loppumaksun pikaista maksamista koskevat komission vakuutukset

78. Kaiken kaikkiaan komissio vakuutti oikeusasiamiehelle, että se suorittaa loppumaksun heti,

kun sopimus sen sallii, oikeusasiamiehen sovintoratkaisua koskevan ehdotuksen mukaisesti. Näin ollen se hyväksyi oikeusasiamiehen ehdotuksen tämän näkökohdan, eikä lisätutkimuksia tältä osin ole perusteltu.

79. Kantelija kuitenkin huomautti, että komissio suoritti tarkastuksia ja sovelsi uusia raportointisääntöjä, jotka olivat hänen mukaansa tarpeettomia. Yhteenvetona voidaan todeta, että ne lykkäsivät maksua, jonka komissio lupasi suorittaa ilman tarpeettomia viivästyksiä.

80. Oikeusasiamiehellä ei ole syytä epäillä komission vakuutuksia siitä, että se maksaa loppumaksun mahdollisimman nopeasti. Samalla kun hän tunnustaa komission toimivallan suorittaa toimea koskevia tarkastuksia [8], hän on kuitenkin tietoinen kantelijan toistuvista väitteistä, joiden mukaan konsortioon kuuluvat pk-yritykset ovat jo kärsineet negatiiviset taloudelliset vaikutukset, jotka johtuvat välimaksuihin sovellettavan korvausosuuden väärinymmärryksestä. Tämän vuoksi hän pyytää komissiota selittämään, miten se noudatti omia vakuutuksiaan siitä, että se maksaisi loppumaksun konsortiolle toimen päättyessä ilman tarpeettomia viivästyksiä. Vastauksessaan komissiota pyydetään osoittamaan, että se on ottanut asianmukaisesti huomioon konsortion vaatimukset loppumaksun pikaisesta maksamisesta minimoidakseen kumppanipk-yrityksille koituvan taloudellisen haitan sen vakuuttelun mukaisesti, että se pyrkii varmistamaan nopeat maksut pk-yrityksille. Oikeusasiamies toteaa tältä osin, että kantelijan mukaan komissio ei vielä maksanut loppumaksua konsortiolle, vaikka hän toimitti pyydetyt asiakirjatarkastukset 4. heinäkuuta 2013. Oikeusasiamies esittää näin ollen jäljempänä lisähuomautuksen.

B. Päätelemät

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies päättää asian seuraavasti:

Kantelua koskevat lisätutkimukset eivät ole perusteltuja.

Päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja komission puheenjohtajalle.

Lisähuomautus

Oikeusasiamies pyytää komissiota selittämään, miten se noudatti omia vakuutuksiaan siitä, että se maksaisi loppumaksun konsortiolle toimen päättyessä ilman tarpeettomia viivästyksiä. Vastauksessaan komissiota pyydetään osoittamaan, että se on ottanut asianmukaisesti huomioon konsortion vaatimukset loppumaksun pikaisesta maksamisesta minimoidakseen kumppanipk-yrityksille koituvan taloudellisen haitan sen vakuuttelun mukaisesti, että se pyrkii varmistamaan nopeat maksut pk-yrityksille. Oikeusasiamies toteaa tältä osin, että kantelijan mukaan komissio ei vielä maksanut loppumaksua konsortiolle, vaikka hän toimitti pyydetyt asiakirjatarkastukset 4.

heinäkuuta 2013.

P. Nikiforos Diamandouros

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä syyskuuta 2013

[1] Sopimuksen I.4.3 artiklassa määrätään seuraavaa: ” *komission rahoitusosuus on enintään 1,777,916 euroa, mikä vastaa 45,75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista...* ”.

[2] I.4 artiklan 3 kohdassa määrätään, että ” *komission rahoitusosuus on enintään 1,777,916 euroa, mikä vastaa 45,75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, ja hankkeen hallinnointitoimien kustannukset ovat enintään 10 prosenttia 2 kohdassa tarkoitetuista tukikelpoisista kokonaiskustannuksista. Välilliset kustannukset ovat tukikelpoisia vain, jos ne lasketaan kiinteämääräisenä osuutena, joka on enintään 30 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista II.16.3. kohdan mukaisesti. Avustuksen lopullinen määrä määritetään II.18 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta II.20 artiklan soveltamista.*

Avustuksen saajien on esitettävä todisteet myönnetystä yhteisrahoituksesta. Yhteisrahoitus voidaan myöntää joko edunsaajien omista varoista tai muista ulkoisista rahoituslähteistä.

Liitteessä II olevassa alustavassa talousarviossa on oltava taulukko talousarvion ja yhteisön rahoitusosuuden arvioidusta jakautumisesta toimikohtaisesti, jotka kunkin tuensaajan on määrä toteuttaa toimen yhteydessä. Edunsaajat voivat siirtää määrärahoja eri toimintojen välillä ja keskenään liitteessä 1 esitetyllä tavalla.

Ennen mukautusta koordinaattorin on ilmoitettava asiasta kirjallisesti komissiolle. Komissio varaa itselleen oikeuden hylätä mahdolliset mukautukset 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. ”

[3] Sopimuksen II.15 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”*[i] nterim-maksujen tarkoituksena on korvata tuensaajille menoja koskevan yksityiskohtaisen selvityksen perusteella, kun hanke on saatu päätökseen tietyn tasoisesti.*

Koordinaattorilla on oikeus pyytää välimaksua kunkin raportointikauden lopussa lukuun ottamatta viimeistä raportointikautta. Pyyntö on toimitettava komissiolle 45 kalenteripäivän kuluessa asianomaisen raportointijakson päättymisestä. Välimaksupyyntöön on liitettävä II.14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut asiakirjat.

Avustuksen saajien on kaikissa tapauksissa (johon liittyy tai ilman II.22 artiklassa määriteltyä tarkastuslausuntoa) vakuutettava kunnialla, että maksupyyntöihin sisältyvät tiedot ovat täydelliset, luotettavat ja todenmukaiset, että ilmoitetut kustannukset ovat todellisia kustannuksia ja että kaikki kuitit on ilmoitettu. Niiden on myös todistettava, että aiheutuneita kustannuksia voidaan pitää avustussopimuksen mukaisesti avustuskelpoisina ja että

maksupyynnöt osoitetaan asianmukaisin tosittein, jotka voidaan tarkastaa.

Saatuaan nämä asiakirjat komissio voi

— Hyväksyä välikertomus toimen täytäntöönpanosta;

— Pyydettävä tuensajilta tositteita tai lisätietoja, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi kertomuksen hyväksymiseksi;

—Hylätään kertomus ja pyydetään toimittamaan uusi raportti.

Lisätietopyynnot tai uusi kertomus on ilmoitettava koordinaattorille kirjallisesti. Koordinaattorilla on 30 päivää aikaa toimittaa pyydetty tiedot tai uudet asiakirjat.

Jos lisätietoja pyydetään, tarkastusten määräaikaa pidennetään kyseisten tietojen saamiseen tarvittavalla ajalla.

Jos raportti hylätään ja pyydetään uutta raporttia, sovelletaan tässä artikkelissa kuvattua hyväksymismenettelyä.

Jos hylkääminen uusitaan, komissio varaa itselleen oikeuden purkaa sopimus vetoamalla II.11.3 artiklan 3 kohdan b alakohdan.

[4] Euroopan hyvän hallintotavan säännösten 12 §:ssä, jonka otsikko on ”Tuomioistunta”, säädetään seuraavaa: ” 1. [W] Kanarian on vastattava esitettyihin kysymyksiin mahdollisimman täydellisesti ja täsmällisesti, kun hän vastaa kirjeenvaihtoon.

[5] Oikeusasiamiehen ohjesäännön 3 artiklan 5 kohta.

[6] Komissio totesi seuraavaa: ”[C] sen lisäksi, että on tarpeen varmistaa EU:n talousarvion moitteeton varainhoito ja rajoittaa myöhemmät monimutkaiset ja epävarmat takaisinperinnät, välimaksuja koskevassa vakiomääräyksessä, joka on vahvistettu avustussopimuksissa, jotka muodostuvat tietyn osuuden todellisista avustuskelpoisista kustannuksista, kuten tässä tapauksessa, määrätään yleensä avustussopimuksen I.4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun korvausosuuden soveltamisesta kustannuksiin, jotka on ilmoitettu tosiasiallisesti aiheutuneiksi vastaavan raportointikauden aikana ja jotka on hyväksytty tukikelpoisiksi. Tätä vakiolähestymistapaa on noudatettu järjestelmällisesti .

[7] Komission mukaan ”asetuksen nimenomaisen tulkinnan varmistamiseksi kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman puitteissa vuonna 2011 tehdyissä uusissa avustussopimuksissa on nyt I.5.2 artiklaan seuraava maininta: ”Välimaksun määrä määritetään tosiasiallisesti aiheutuneiden tukikelpoisten kustannusten perusteella, sellaisina kuin ne esitetään väliselvityksessä ja jotka komissio on vahvistanut ja joihin sovelletaan I.4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua unionin avustuksen prosenttiosuutta. ”

[8] Sopimuksen II.21 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ” koordinaattori sitoutuu toimittamaan kaikki komission pyytämät yksityiskohtaiset tiedot sen varmistamiseksi, että toimi ja sopimuksen määräykset pannaan asianmukaisesti täytäntöön. ”Sopimuksen II.21 artiklan 3 kohdassa määrätään, että avustuksen saajat ovat yhtä mieltä siitä, että komissio voi tarkastaa avustuksen käytön. Tällaisia tarkastuksia voidaan tehdä koko sopimuksen täytäntöönpanokauden ajan loppumaksun suorittamiseen asti ja viiden vuoden ajan loppumaksun suorittamispäivästä. Tarkastushavainnot voivat tarvittaessa johtaa komission tekemiin takaisinperintäpäätöksiin. ”